

ಇರಲಿಲ್ಲ... ಹೀಗನಿಸುವಾಗ ಯೋಚನೆ ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾದೆ.

ಚಿನ್ನು ಮುಂದೆನು ಆಡಿಯಾಳೆಂದು ಭಾವಿ ಬೀಗರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನನಗೂ ನೀಲಿಗೂ ಕಾಯುವುದಾಯಿತು.

‘ಏನಿಲ್ಲ, ಅಂಕಲ್... ಮುಂದಿನ ವಾರ ನಾನು ಕಾಂಬೋಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ... ಶೇಷ್ಣ ಬರಹೇಳಿದೀನಿ... ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೆರಡು ದಿವಸ ಜೊತೆಲಿದ್ದು ಒಂದಷ್ಟು ಒಡಂಬಡಿಸೋದಿದೆ...’ ಚಿನ್ನು ಅಸ್ಥಿಲತವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಸ್ವಟಿಕದಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾತು. ಗುರುಚರಿತ ತುಸುವೇ ಹೌಹಾರಿದಂತನಿಸಿದ. ಏನಾಯಿತೋ ಕಾಣೆ—ಶಾಂಭವಿ ಮಾತ್ರ, ಆ ಕೂಡಲೆ ಚಿನ್ನುವಿನ ಮಾತನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ತಲೆದೂಗಿದಳು. ‘ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಗಾಬರಿ ಪಡೋದೇನಿಲ್ಲ, ಅಂಕಲ್... ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿರುತೀವಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಜೊತೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರೋದು... ಶೇಷ್ಣವ್ವಗೆ ಇದನ್ನ ನಮ್ಮೆದುರು ಹೇಳೋಕೆ ಸಂಕೋಚವಂತೆ... ನಾನೇ ಹೇಳುತ್ತೀನಿ ಅಂತದೆ, ಅಷ್ಟೆ... ಓಕೇ ಅಲ್ಲವಾ, ಅಂಕಲ್?’

ಶಾಂಭವಿ, ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ಮಾಡದೆ ಸರಕ್ಕನೆ ಸೈಯೆಂದುಬಿಟ್ಟಳು. ನಾನಂತೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ನಡುವೆಯೇ ಮಾತು ತೋಚದೆ ಕುಳಿತೆ. ನೀಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಈ ಕುರಿತು ಯಾವ ಗೋಜೂ ಇದ್ದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ಅಯಾಮ್ ಫೈನ್ ವಿತ್ ದಿಸ್...’ ನೀಲಿ ಹೇಳುವಾಗ, ಗುರುಚರಿತನಿಗೂ ಯೆಸ್ಸನ್ನಲಾಗದೆ ದಾರಿಯಿರಲಿಲ್ಲ.

‘ಇದೇನೇ, ಚಿನ್ನು—ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು? ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರೋದು ಸರಿಯಾ?’ ಗುರುಚರಿತನನ್ನೂ, ಶಾಂಭವಿಯನ್ನೂ ಕಾರಿನವರೆಗೂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಒಳಬಂದಿದ್ದೇ ತಡ — ಮಗಳನ್ನು ಕೆದಕಿಬಿಟ್ಟೆ. ‘ಅಲ್ಲಾ... ಈ ಕಾಂಬೋಡಿಯಾ ವಿಷಿಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ತನಕ ಹೇಳಿ ಇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲೇ!’

‘ಅಯ್ಯೋ ಅಮ್ಮ... ಸುಮ್ಮನೆ ದಿಗಿಲಾಗಬೇಡ...’ ಚಿನ್ನು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ನಕ್ಕಳು. ‘ಇವೊತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಇದು ಡಿಸ್ಕಡಾಗಿದ್ದು... ನಾನೇ ಅವನಿಗೆ ಕಾಂಬೋಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಿಗೋಣ ಅಂತದೆ... ಅಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಯಾವ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಬರಲ್ಲ. ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ...’

‘....?!!!’

‘ಅವನಿಗೇ ಟಿಕೆಟ್ ಬುಕ್ ಮಾಡು ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ... ಮೀನಮೇಷ ಮಾಡಿದ. ಮದುವೆ ಆಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ಇದನ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಕೇಳಿದೆ... ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಏನಂದುಕೋತಾರೆ... ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅಂತ ಶಂಕೆ ಮಾಡಿದ... ಮಂಕೇ ನಾನೇ ನಿನ್ನಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೀನಿ ಅಂತದೆ...’

ಈ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ಬೆಚ್ಚಿದರೆ, ‘ಭೇಷ್ ಮಗಳೇ... ಭೇಷ್...’ ಎಂದು ನೀಲಿ ಹೇಳಿದರು. ‘ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡದೇ ಇರೋದನ್ನ ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀ ಅನ್ನೋದೇ ಖುಷಿ ಗೊತ್ತಾ?’ ಅನ್ನುತ್ತ ಮಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿದರು.

ನಾನು ನಿಂತಲ್ಲೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪಯಿಸಿ, ಅಪ್ಪನನ್ನೂ ಮಗಳನ್ನೂ ಏಕತ್ರ ನೋಡುತ್ತ ಪೆಕರುಮೋರೆ ತಾಳಿದೆ.

‘ಅಮ್ಮ... ನಿನಗಿದೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನಿರು... ಕಂಡು ಗೊತ್ತಿರದ ಗಂಡಸಿನ ಜೊತೆ ಒಂದು ಜೀವವಾನ ಒಪ್ಪಿಸೋದೇನು ಸುಲಭಾನಾ? ಅದೂ ಬರೇ ಸುಡುಗಾಡು ಡಿವೋರ್ಸುಗಳ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ’ ಚಿನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಡಿದಳು. ‘ನೋಡಮ್ಮ, ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್